

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

București, Piața Valter Mărcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: suport@cncd.org.ro

HOTĂRÂREA NR. 72
din 23.02.2011

Dosar nr: 377/2009

Petiția nr: 8407 din data de 17.09.2009

Petent: M M

Reclamat: Inspectoratul Școlar Județean Hunedoara, Ministerul Educației, Cercetării și Inovării

Obiect: nepermiterea finalizării lucrării, nesemnarea și neștampilarea acesteia, pe motiv că a absolvit Universitatea "Spiru Haret"

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

I.1.1. M M , cu domiciliul

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. Inspectoratul Școlar Județean Hunedoara, cu sediul în Deva, str. G. Barițiu, nr.2, jud. Hunedoara

I.2.2. Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, cu sediul în str. General Berthelot, nr. 28-30, sector 1, București

II. Descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Prin plângerea înregistrată cu nr. 8407 din data de 17.09.2009, petenta susține că a fost discriminată față de ceilalți participanți la examenul de titularizare din data de 15.07.2009, prin faptul că nu i s-a permis să finalizeze lucrarea, nu i-a fost semnată și ștampilată, din cauza faptului că este absolventă a Universității Spiru Haret.

III. Procedura de citare

3.1 Urmare sesizării înregistrată sub nr. 8407 din 17.09.2009, Colegiul Director a solicitat punctul de vedere cu privire la obiectul plângerii, reclamațiilor. Prin adresa nr. 8646 din 24.09.2009 a fost solicitat punctul de vedere al Inspectoratului Școlar Județean Hunedoara. Prin adresa nr. 8647 din 24.09.2009 a fost solicitat punctul de vedere al Ministerului Educației, Cercetării și Inovării. De asemenea, s-a solicitat punctul de vedere al Universității Spiru Haret.

3.2. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

3.3. Prin adresa nr. 9032 din 12.10.2009 a fost citată petenta. Prin adresa nr. 9034 din 12.10.2009 a fost citat Inspectoratul Școlar Județean Hunedoara, prin reprezentant, iar prin adresa nr. 9033 din 12.10.2009 a fost citat Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, prin reprezentant. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 05.11.2009. La termen părțile nu s-au prezentat.

3.4. Prin adresa nr. 9994 din 11.11.2009, Inspectoratul Școlar Județean Hunedoara a transmis punctul său de vedere, prin adresa nr. 8899 din 07.10.2009, Ministerul Educației, Cercetării și Inovării a transmis punctul său de vedere, iar prin adresa nr. 11025 din 21.12.2009, Universitatea Spiru Haret a transmis punctul său de vedere.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentei

4.1.1. În memoriul său, petenta a susținut că în anul 2005 a obținut diploma de absolvire a Universității din Craiova, la profilul psihopedagogie specializare institutori – limba engleză, în perioada 2004-2008 urmând cursurile Universității Spiru Haret în domeniul filologie specialitatea Limba și literatura română – limba și literatura engleză.

4.1.2. Petenta a arătat că în data de 19 iunie 2009 a depus dosarul pentru concursul de titularizare la sediul ISJ Hunedoara. Ulterior, dosarul a fost validat, iar pe site-ul M.E.C.T. apare pe poziția 436 cu numărul 2449 și a fost repartizată pentru susținerea examenului la Centrul de examinare nr. 3 Liceul Pedagogic "Sabin Drăgoi" din Deva. Petenta precizează că în data de 15.07.2009, în ziua examenului, a fost repartizată în sală și a așteptat 2 ore subiectele pentru examen. De asemenea, aceasta susține că în timpul alocat examenului a terminat lucrarea, rezolvând aproape toate subiectele, dar că lucrarea nu i-a fost semnată și ștampilată și nu i s-a permis să semneze în borderoul de predare a lucrării, din cauza faptului că este absolventă a Universității Spiru Haret.

4.1.3. Petenta a susținut că în data de 16.07.2009 a aflat că ar fi probleme cu lucrarea sa, și anume că nu s-a corectat și că nu va fi evaluată cu o notă, neputând astfel să participe la repartiție, din cauza unei note telefonice primite de la Ministerul Educației. În aceeași zi petenta a depus plângere la Parchetul de pe lângă Judecătoria Deva pentru infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor persoanei, iar în data de 22.07.2009 a avut loc repartiția la titularizare, petenta neputând participa, deoarece nu avea lucrarea notată și era absolventă de "Spiru Haret".

4.1.4. Petenta susține că în toată această perioadă a fost de mai multe ori la ISJ Hunedoara întrebând ce se va întâmpla cu lucrarea sa și implicit cu meseria sa, a solicitat chiar să i se arate nota telefonică în baza căreia nu i s-a corectat lucrarea, însă a fost refuzată. Petenta a precizat că s-a adresat în scris ISJ Hunedoara și MECT, dar că nu a primit niciun răspuns.

4.1.5. În drept, petenta invocă prevederile O.G. nr. 137/2000, republicată, Legii nr. 84/1995, art. 5, 9, 18 din Legea nr. 288/2004, art. 16, 22, 41 din Constituția României, Ordinul ministrului MECT nr. 5743/2008 prin care s-a aprobat Metodologia susținerii examenului de titularizare, precum și prevederile art. 23 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

4.1.6. Având în vedere cele de mai sus, petenta solicită CNCD să constate fapta de discriminare la care a fost supusă aceasta, anularea actelor emise ulterior în baza acestui concurs și obligarea reclamatelor la plata de despăgubiri în cuantum de 10.000 lei, reprezentând daune morale.

Sușinerile Inspectoratului Școlar Județean Hunedoara

4.2.1. ISJ Hunedoara a invocat excepția de necompetență materială a Consiliului din următoarele considerente: petenta a contestat la ISJ Hunedoara motivul pentru care nu i s-a permis susținerea examenului de titularizare, contestație care a fost înregistrată la inspectorat și la care a primit răspuns (anexat). Potrivit legislației în vigoare, petenta avea dreptul să atace răspunsul dat de către inspectorat la instanța competentă.

4.2.2. De asemenea, se arată că petenta a absolvit o facultate care nu este acreditată și nu avea dreptul să participe la examenul de titularizare din data de 15.07.2009. Petenta avea dreptul să participe la examenul de titularizare la alte discipline, potrivit studiilor absolvite și acreditate, dar a optat pentru facultatea neacreditată.

4.2.3. Inspectoratul Școlar Județean Hunedoara susține că vina este exclusiv a petentei și nu a instituției, care a aplicat în mod corect legea.

4.2.4. Astfel, ISJ Hunedoara solicită CNCD respingerea plângerii dedusă soluționării.

Sușinerile Ministerului Educației, Cercetării și Inovării

4.3.1. Ministerul Educației, Cercetării și Inovării a susținut că organizarea concursului de ocupare a posturilor didactice vacante din unitățile de învățământ preuniversitar s-a desfășurat pe baza unei metodologii elaborate de minister cu consultarea federațiilor sindicale reprezentative din învățământ, aprobată prin ordin al ministrului.

4.3.2. La acest concurs au putut participa persoanele care îndeplinesc condițiile de studii prevăzute de art. 7 raportate la prevederile art. 44 din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare și ale Centralizatorului privind disciplinele de învățământ, domeniile și specializările, precum și probele de concurs, valabil pentru încadrarea personalului didactic din învățământul preuniversitar 2009, aprobat prin PMECT nr. 6297/2008.

4.3.3. De asemenea, în adresă reclamatul a arătat că, în conformitate cu Centralizatorul privind disciplinele de învățământ, domeniile și specializările, precum și probele de concurs valabile pentru încadrarea personalului didactic din învățământul preuniversitar, la concursul organizat pentru ocuparea posturilor didactice/catedrelor vacante/rezervate din unitățile de învățământ preuniversitar pot participa absolvenții având studii absolvite, cu diplomă, la instituții de învățământ acreditate/autorizate provizoriu.

4.3.4. Ministerul a susținut, de asemenea, că inspectorul școlar general și președintele comisiei de de mobilitate răspund de corectitudinea organizării și desfășurării activităților de mișcare a personalului didactic, validarea concursurilor de ocupare a posturilor didactice/catedrelor vacante/rezervate și de calitatea lucrărilor derulate în cadrul comisiei de mobilitate.

4.3.5. Conform punctului de vedere transmis de Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Superior cu nr. 6551/08.07.2009, comunicat inspectoratelor școlare la data de 9 iulie 2009, cu privire la programele de studiu (licență) care nu apar autorizate să funcționeze provizoriu sau care nu sunt acreditate în Hotărârile de Guvern emise anterior eliberării diplomelor nu se consideră ca făcând parte din sistemul național din învățământ.

4.3.6. În concluzie, Ministerul susține că nu puteau participa la concurs persoane care au urmat programele de studio (licență) care nu apar autorizate să funcționeze provizoriu sau care nu au fost acreditate în HG emise anterior eliberării diplomelor și care nu se consideră ca făcând parte din sistemul național din învățământ.

4.3.7. Astfel, raportat la cele de mai sus, Ministerul Educației, Cercetării și Inovării apreciază că petenta nu a fost discriminată deoarece este absurd să consideri că simpla cerință de a îndeplini condițiile legale de participare la un concurs înseamnă discriminare.

Punctul de vedere al Universității Spiru Haret

4.4.1. Universitatea Spiru Haret a susținut că specializarea Limba și literatura română – o limbă și literatură străină (engleză, franceză) funcționează, în cadrul universității din anul 2002 și până în prezent. Accreditarea specializării în cauză, pentru forma de învățământ zi, a fost dispusă în anul 2005, de către Consiliul Național de Evaluare Academică și Accreditare în cadrul Facultății de Limba și Literatura Română (unde funcționează specializarea) aprobată prin H.G. nr. 916/2005. Accreditarea specializării a fost confirmată și prin H.G. nr. 676/2007 (publicată în M.Of. al României, partea I, nr. 481/2007) și nr. 635/2008 (publicată în M.Of. partea I, nr. 467/2008).

4.4.2. În același an 2005, formele de învățământ la distanță și cu frecvență redusă din cadrul specializării Limba și literatura română – o limbă și literatură străină (engleză, franceză) au fost autorizate să funcționeze provizoriu, fapt confirmat prin H.G. nr. 1609/2004.

4.4.3. Universitatea Spiru Haret arată că petenta a urmat cursurile instituției la forma de învățământ la distanță, finalizându-și studiile în anul 2006.

4.4.4. De asemenea, se arată că potrivit prevederilor art. 60 alin. 3 din Legea Învățământului nr. 84/1995, republicată, "diplomele și certificatele de studii eliberate de instituțiile de învățământ superior, în condițiile legii, pentru aceeași specializare sunt echivalente, indiferent de forma de învățământ absolvită".

4.4.5. Având în vedere cele de mai sus, Universitatea Spiru Haret consideră că absolvenții care au întâmpinat probleme ca și petenta au fost nedreptățiți de Inspectoratele Școlare Județene.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. **În fapt**, Colegiul constată că, în esență, petenta invocă vătămarea drepturilor sale prin refuzul ISJ Hunedoara de a-i permite acesteia să susțină examenul de titularizare, pe motiv că este absolventă a Universității "Spiru Haret", după ce în prealabil dosarul său fusese acceptat pentru susținerea acestui examen. Totodată, se reține faptul că Inspectoratul Școlar Județean Hunedoara a invocat excepția de necompetență materială a CNCD prin adresa cu nr. 9994/11.11.2009.

5.2. **În drept**, în ceea ce privește excepția necompetenței materiale ridicate de Inspectoratul Școlar Județean, Colegiul Director arată că aceasta nu poate fi admisă, întrucât C.N.C.D., în conformitate cu O.G. nr. 137/2000, sancționează contravențional faptele de discriminare, competență pe care nu o au instanțele de judecată. În mod repetat și consecvent, prin deciziile lor, instanțele de judecată au arătat că CNCD are obligația de a stabili comiterea sau nu a unei fapte contravenționale. Astfel, CNCD analizează petiția strict din punctul de vedere al O.G. nr. 137/2000 (obiectul fiind discriminarea petentei prin nevalidarea lucrării sale în cadrul examenului de titularizare), petenta putând totodată să atace actul administrativ al inspectoratului, instanța de contencios administrativ analizând legalitatea acestuia.

5.3. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr. 137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr. 137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile

în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

5.4. Colegiul reține că, în conformitate cu adresa Ministerului cu nr. 35751/18.06.2009 referitoare la înscrierea candidaților la concursul din 15 iulie 2009, specializările absolvenților cu care au început studiile după intrarea în vigoare a Legii nr. 88/1993 privind acreditarea instituțiilor din învățământul superior și recunoașterea diplomelor, trebuie să se regăsească în Centralizatorul aprobat prin OMECT nr. 6297/2008 cit și în Hotărârile de Guvern emise după 17 decembrie 1993, în baza legii nr. 88/1993. Adresa nr. 35751/18.06.2009 a fost trimisă inspectoratelor județene înainte de perioada de validare a dosarelor iar potrivit adresei nr. 37788/17.07.2009, rezultatele la proba scrisă au fost afișate numai pentru candidații care au îndeplinit condițiile legale de înscriere și participare la concurs.

5.5. Relativ la definiția discriminării astfel cum este reglementată în O.G. nr. 137/2000, republicată, Colegiul precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 din O.G. nr.137/2000, republicată. Colegiul trebuie să analizeze dacă tratamentul diferit a fost indus datorită unui criteriu prevăzut de art.2 alin.1, respectiv rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, care să fi constituit elementul determinant în aplicarea acestui tratament. Colegiul reține că art. 2 alin.1 nu conține o listă exhaustivă a criteriilor de discriminare deoarece, criteriile expresis verbis enumerate de lege sunt completate cu sintagma „sau orice alt criteriu” ceea ce, practic oferă posibilitatea reținerii și a altor criterii nespecificate de lege, în săvârșirea unei fapte de discriminare. Însă, oricare din aceste criterii circumstanțiate la situația particulară a persoanei care se consideră discriminată, trebuie să fi constituit elementul determinant în aplicarea tratamentului diferit în speță. Or, condiția criteriului ca motiv determinant trebuie interpretată în sensul existenței ca element care este concretizat, materializat și care constituie cauza actului sau faptului discriminatoriu, și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată. Același raționament este aplicabil și în cazul discriminării indirecte, astfel cum este reglementată în art. 2 alin.3 din O.G. nr. 137/2000, cu precizarea că raportul de cauzalitate nu este direct însă efectul unei măsuri sau practici neutre în aparență se repercutează asupra unor persoane aflate în situații comparabile, care se disting prin circumstanțierea unor criterii. Acest aspect rezultă din însăși definiția dată de legiuitor: „Sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin.1, față de alte persoane, în afara cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop sunt adecvate și necesare. În același sens, s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție, între altele, prin Deciza civilă nr. 1530/2009 sau Decizia civilă nr. 2758/2009.

5.6. Or, în speța dedusă soluționării, Colegiul reține că discriminarea imputată de petentă pornește de la premisa că tratamentul diferențiat s-a circumstanțiat în legătură cu nevalidarea lucrării sale în cadrul examenului de titularizare, în raport cu ceilalți candidați cărora li s-a permis acest lucru, pe motivul absolvirii studiilor la Universitatea "Spiru Haret".

5.7. Sub aspectul prezumțiilor de discriminare directă sau indirectă, Colegiul se raportează la jurisprudența recentă a Curții Europene de Justiție. În cauza S.Coleman v. Attridge Law, Steve Law cât și în cauza Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding v. Firma Feryin NV, Curtea Europeană de Justiție a arătat că, în materia nediscriminării, potrivit principiului inversării sarcinii probei, revine reclamantului (n.n. petentului) sarcina de a stabili, în fața instanței naționale, o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări

directe pe baza unuia dintre criteriile interzise (n.n. în cauza Coleman o discriminare pe criteriul de dizabilitate, în cauza Centrum o discriminare pe criteriul de origine rasială sau etnică). Adaptarea normelor privind sarcina probei se impune de îndată ce există o prezumție de discriminare. În cazul în care reclamantul ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe împotriva sa, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină părților din acțiunea principală, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, părțile menționate ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe unul din motivele interzise (a se vedea Curtea Europeană de Justiție, cauza S. Coleman, ECJ, C-303/06, hotărârea din 17 iulie 2008, cauza Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding v. Firma Feryn NV, C-54/07, hotărârea din 10 iulie 2008).

5.8. În mod similar, potrivit art. 20 alin.6 din O.G. nr. 137/2000 republicată „Persoana interesată are obligația de a dovedi existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi că faptele nu constituie discriminare”. Din acest punct de vedere, în speța dedusă soluționării, se reține invocarea de către petentă a unei discriminări pe motivul absolvirii studiilor la o anumită universitate. O prezumție simplă în legătura cu această imputație, ar presupune existența unui raport de cauzalitate între tratamentul aplicat (nepermiterea susținerii concursului) și criteriul invocat (absolvirea studiilor la universitatea în cauză).

5.9. Astfel, se invocă adresa M.E.C.I. nr. 37788/17.07.2009 și Anexa 2 la această adresă, ce cuprinde lista facultăților neacreditate și neautorizate provizoriu, cu formele de învățământ subsecvente, adresele M.E.C.I. nr. 35751bis/09.07.2009 și adresa ARACIS nr. 6551/08.07.2009, cu privire la programele care nu apar ca autorizate să funcționeze provizoriu sau nu sunt acreditate. Se invocă prevederile Centralizatorului privind disciplinele de învățământ, domeniile și specializările precum și probele de concurs, aprobat prin O.M.E.C.T. nr. 6297/2008, adresa Ministerului nr. 35751/18.06.2009 referitoare la înscrierea candidaților la concursul din 15 iulie 2009, adresa Ministerului nr. 35751/18.06.2009 și adresa nr. 37788/17.07.2009 potrivit căreia rezultatele la proba scrisă au fost afișate numai pentru candidații care au îndeplinit condițiile legale de înscriere și participare la concurs. De asemenea, se invocă punctul de vedere trimis de A.R.A.C.I.S. și comunicat inspectoratelor județene la 09.07.2009, potrivit căruia programele de studiu (licență) care nu apar autorizate să funcționeze provizoriu sau care nu sunt acreditate în Hotărârile de Guvern emise anterior eliberării diplomelor nu se consideră ca făcând parte din sistemul național din învățământ iar eventuala eliberare a unor astfel de diplome cu antetul MECI s-a făcut în mod abuziv de către universități. De altfel, potrivit punctului de vedere comunicat la dosar de A.R.A.C.I.S., se arată că Universitatea "Spiru Haret" nu a depus nici un dosar privind evaluarea în vederea autorizării provizorii sau acreditării, la forma de învățământ ID pentru facultatea absolvită de petentă iar potrivit H.G. nr. 676/2007 Universitatea nu are program de studii de licență la forma ID autorizat sau acreditat în cadrul Facultății de Limbi și Literaturi Străine. (a se vedea infra parag. 6.4., 6.5.)

5.10. În atare condiții, Colegiul constată că întreg complexul de împrejurări ce a rezultat în nevalorificarea rezultatului obținut de petentă, în ultimă instanță, se plasează în legătură indisolubilă cu nerecunoașterea legalității specializării la forma de învățământ absolvită de către petentă. Acțiunile părții reclamate sunt sine qua non fundamentate pe conținutul directivelor adresate de Ministerul Educației la nivelul structurilor locale (inspectoratele școlare județene), ceea ce pune în discuție, pe de o parte, acreditarea sau autorizarea formei de învățământ absolvite de petent (învățământ la distanță) respectiv legalitatea actului care atestă absolvirea unei specializări la această formă de învățământ (diploma de licență). Ministerul Educației arată, fără echivoc, că "Specializarea Limba și literatura franceză-limba și literatura engleză de la Universitatea "Spiru Haret" este acreditată pentru forma de învățământ zi în baza Hotărârii de

Guvern nr. 944/2002. Pentru forma de învățământ la distanță, specializarea (...) nu este autorizată să funcționeze provizoriu prin nicio Hotărâre de Guvern emisă până în prezent”.

5.11. Colegiul reține astfel că susținerile contradictorii ale părților nu sunt legate de apartenența absolvirii la Universitatea "Spiru Haret" cât în legătură cu recunoașterea formei de învățământ absolvite și implicit a caracterului actului obținut ca urmare a definitivării acestui proces educațional. Or, problema de fond legată de situația petentei ce pune în discuție justificarea drepturilor sale subiective în legătura cu valorificarea rezultatului este plasată în strânsă legătură cu un aspect de legalitate ce ar urma să fie analizat de Colegiu. Întrebarea legitimă care se ridică în această speță, este în ce măsură C.N.C.D. poate să recurgă la o asemenea analiză ce ar presupune, în primul rând, cercetarea temeiniciei, legalității și justificării nerecunoașterii formei de învățământ absolvite de petent și subsecvent actului de absolvire a acestei forme de învățământ (diploma de licență). Este dincolo de orice dubiu că acțiunile părții reclamate au avut ca izvor directivele Ministerului Educației, în speță Ordinele care au reglementat organizarea concursului, Centralizatorul privind disciplinele de învățământ, domeniile și specializările, adresele comunicate la nivelul inspectoratelor școlare județene cât și Hotărârile de Guvern care reglementează specializarile/programele de studii universitare de licență acreditate sau autorizate. Astfel, prezumția care se naște în legătura cu speța dedusă soluționării, sub aspectul prevederilor art. 20 alin.6 din O.G. nr. 137/2000 republicată (n.n. Persoana interesată are obligația de a dovedi existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări directe sau indirecte) se confundă ipso facto cu un aspect de interpretare și aplicare a legii. Acest aspect devine cu atât mai evident cu cât Înalta Curte de Casație și Justiție s-a pronunțat cu privire la legalitatea unor acte ce au interferat cu dreptul Universității Spiru Haret de a organiza anumite forme de învățământ, repercutate, în ultima instanță, asupra absolvenților acestor forme educaționale. Acest aspect rezultă din opinia Ministerului Educației potrivit căreia programele neautorizate sau neacreditate în Hotărârile de Guvern emise anterior eliberării diplomelor nu se consideră ca făcând parte din sistemul național din învățământ iar eventuala eliberare a unor astfel de diplome cu antetul Ministerului Educației ar constitui un abuz. Pe de altă parte, instanța supremă a considerat că unele hotărâri de guvern în acest domeniu au nesocotit principiul legalității autonomiei universitare, în mod particular a Universității "Spiru Haret", astfel cum a fost acesta conturat de prevederile constituționale.

5.12. Ca atare, fondul problemei în prezenta speță este corelativ faptului că prezumțiile ce se nasc în cauză nu se circumstanțiază în legătură cu un eventual criteriu interzis de art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 republicată cât în legătura cu un aspect de legalitate, ceea ce plasează cazul în afara incidenței discriminării, așa cum e reglementată de art. 2 alin.1 sau alin.3 din O.G. nr. 137/2000 republicată. Or, în exercitarea competențelor sale determinate de O.G. nr. 137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate pronunța asupra unor aspecte de legalitate din care poate decurge un eventual tratament diferit. Pentru a reține incidența unui atare scop sau efect, în prezenta speță, Colegiul ar trebui să se substituie instanței judecătorești pentru a analiza justificarea aplicabilității prevederilor legale și a actelor normative secundare, ca temei legal, în speța de față. De altfel, situația invocată în cauză pune în discuție drepturile subiective ale petentului în strânsă legătură cu recunoașterea legalității atât a formei de învățământ cât și a actului ce atestă absolvirea acesteia. Desigur, nu se poate ignora că această situație a produs consecințe negative asupra petentei, prin nevalorificarea rezultatului obținut la examenul de titularizare.

5.13. Însă izvorul acestor consecințe îl constituie un aspect de legalitate disputat în contradictoriu de părți. Or, astfel cum a statuat și Curtea Constituțională, interpretarea legii este atributul suveran al instanțelor judecătorești în opera de înlăptuire a justiției, iar controlul acestei interpretări se realizează prin exercitarea căilor de atac. În acest sens este, de exemplu, Decizia Curții Constituționale nr. 51 din 5 octombrie 1993, Decizia nr. 120 din 16 noiembrie 1994, Decizia nr. 39 din 10 aprilie 1996, Decizia nr. 300 din 1 iulie 1997, Decizia nr. 151 din 27 octombrie 1998, Decizia nr. 160 din 10 noiembrie 1998, Decizia nr. 14 din 9 februarie 1999,

Decizia nr. 64 din 11 aprilie 2000, Decizia nr. 74 din 25 aprilie 2000, Decizia nr. 93 din 11 mai 2000, Decizia nr. 24 din 29 ianuarie 2002, Decizia nr. 282 din 29 iunie 2004.

5.14. De asemenea, precizăm că prin hotărârea cu nr. 200 din data de 01.09.2010, Colegiul Director s-a mai pronunțat asupra unor aspecte similare celor din speța de față.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20. alin.2, din O.G.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, **cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,**

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Respingerea excepției de necompetență materială a CNCD, invocată de Inspectoratul Școlar Județean Hunedoara, prin adresa cu nr. 9994/11.11.2009;
2. Aspectele sesizate nu intră sub incidența art. 2 din Ordonanța de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată;
3. Clasarea dosarului;
4. O copie a hotărârii se va transmite părților;

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ în termen de 15 zile de la comunicare, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

VIII. Modalitatea de plată a amenzii (dacă este cazul)

- nu este cazul;

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS Csaba Ferenc – Membru

HALLER Istvan – Membru

NIȚĂ Dragoș Tiberiu – Membru

VASILE Alexandru Vasile – Membru

VLAȘ Claudia - Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal de 15 zile, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

